غزل

پروفیسر عابد صدیق (بہاولپور)

سب کجھ سوہنا لگیا سینوں ایدھر اودھر تک
ہر شے دے وچ کیڑے پے گئے جدوں میں کیتا شک

عشق نے عین جوانی اندر کنّے ای مار مکائے
جیہڑا ایس کرستے ٹردا، چھیتی جاندا تھک

پہلی واری چوری کردیاں سب دا دل اے ڈردا
فیرتاں اگے چل سو چل اے لیہہ جاوے جے جھک

رسم رواج پرانے سانوں اگے ٹرن ناں دیندے
کالیاں رتاں نویں ہنڈ دا رستا لتا ڈک

تیڈے پینڈے کیتے نیں تے بابے ہوئے سیانے
دُھپ کڑاکے دی پیندی تے فصلاں جاندیاں پک

یا کوئی روگ اے مٹیاراں نوں، سب دے ہاسے پھکے
یا ہن سہاگ پڑے وچ لوکیں بُھل گئے رکھنا سک

مال حرام تے خورے اج کیوں بندے راضی ہوئے
خربوزہ ناں لبھے، گدڑ کدی ناں کھاندا آک

دیگ دے سرتے چڑھی کنالی، ہلکا ہویا اچا
باندر کرسی تاڑے بیٹھا، چوہا لبھے نک

کسے نوں دکھ دی سار ناں دیویں، چپ کرکے سہہ جا
آپے ننگی ہوئیں گی توں اپنا پلّا چک

طوفاں بہ دل تھے ہم، پہ کوئی چارہ گر نہ تھا

حبیب الرحمٰن بٹالوی

آتے تھے گو خیال میں مضمون پے بہ پے
ہر پھول کاغذی تھا کہ خوشبو اثر نہ تھا

کہتے بھی کس سے ہم دل وحشی کی واردات
طوفان بہ دل تھے ہم، پہ کوئی چارہ گر نہ تھا

"اے شمع تجھ پہ رات یہ بھاری تھی جس طرح"
بارِ غمِ حیات سے ہم کو مفر نہ تھا

کہتا ہے وہ تو ٹھیک ہی کہتا ہے میری جاں
رجل رشید کوئی بھی ان میں مگر نہ تھا

اس عرصۂ نفاق میں دیکھا ہے بار با
سب لوگ کاسہ لیس تھے، کوئی بھی نَر تھا

کیوں نامہ بر نے پھیرے لگائے تھے رات دن
تھا کوچۂ رقیب میں، محبوب گھر نہ تھا

چلتے ہیں یوں تو خوانِ حکومت پہ راتبی
وہ نام اب کے لسٹ میں، اوپر مگر نہ تھا

مدفن جلال باقری★ دیکھا تھا شاہ جی
واں تُربتوں پہ کوئی بھی کتبہ مگر نہ تھا

چلتا رہا میں دشت و بیاباں میں رات دن
پیچھے جو مڑ کے دیکھا تو اتنا سفر نہ تھا

★ ملتان کا "جلال باقری قبرستان" جہاں حضرت امیر شریعت سید عطاء اللہ شاہ بخاری، اہلیہ حضرت امیر شریعت اور فرزندِ امیر شریعت سید ابو معاویہ ابوذر بخاری مدفون ہیں (مدیر)